

Informe de regulació de la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives: Principals conclusions

Aquest Informe de Regulació ha estat emès per l'Autoritat Catalana de la Competència (en endavant, ACCO), en data 23 de novembre del 2009, en base a les competències atribuïdes per la Llei 1/2009, del 12 de febrer, de l'Autoritat Catalana de la Competència.

Es tracta d'un Informe ex post, emès amb posterioritat a la publicació i entrada en vigor de la Llei, si bé en un entorn de revisió de normes reguladores de l'accés i l'exercici de les activitats de serveis, i en particular dels procediments d'autorització, per a adaptar-les a les obligacions que es deriven de la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (en endavant, Directiva de Serveis).

L'Informe té per objecte analitzar si l'actual normativa reguladora dels espectacles públics i les activitats recreatives introdueix restriccions a la competència i, si aquest és el cas, avaluar si les restriccions s'adeqüen als principis de necessitat i proporcionalitat, i a la resta de principis d'una bona regulació des del punt de vista de la competència. A més a més, s'inclouen diferents consideracions pel que fa a l'adequació de la Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives (en endavant, Llei 11/2009) a la Directiva de Serveis, quan s'ha considerat que existeixen dubtes seriosos de conformitat i que, en conseqüència, caldria, com a mínim, avaluar.

L'ACCO considera que la Llei 11/2009 és una norma que estableix el marc legal d'intervenció administrativa, entre d'altres, del sector dels establiments oberts al públic, en uns termes que no són plenament respectuosos amb els principis bàsics d'una regulació eficient i afavoridora de la competència.

Concretament, s'han detectat cinc restriccions a la competència importants, que l'ACCO considera que no estan suficientment justificades, en el sentit que no compleixen els principis de necessitat, el de proporcionalitat i/o el de mínima distorsió i, en canvi, poden provocar sensibles distorsions a la competència:

- (i) El disseny d'un marc normatiu per a la planificació sectorial, amb elements que indueixen a la programació econòmica del sector, sense que s'explicitin en la Llei les raons d'interès general que la justificarien.
- (ii) Un sistema de control administratiu que estableix com a regla general la llicència prèvia i, com a possibilitat subsidiària, la comunicació i que, a més a més, no estableix diferències entre les necessitats clarament diferents que susciten l'ampli ventall d'establiments afectats.
- (iii) L'establiment d'un silenci administratiu negatiu en relació al règim de llicència prèvia regulat.

- (iv) L'exigència d'un control inicial, per poder operar, sense explicitar les raons d'interès general que el justifiquen ni la seva proporcionalitat, i
- (v) Una habilitació legal excessivament general que permet expressament l'establiment de requisits suplementaris per a l'atorgament de l'esmentada llicència, sense que s'indiquin ni la naturalesa dels requisits ni la justificació dels mateixos.

A banda d'aquestes deficiències des de l'òptica de la lliure competència, l'ACCO realitza en l'Informe altres consideracions sobre els efectes restrictius actuals o potencials sobre la competència, pel que fa a (i) la durada de la llicència, (ii) la possibilitat de limitar el nombre de llicències, (iii) la suspensió temporal de l'atorgament de llicències mentre està en tràmit l'aprovació d'una ordenança o reglament municipal, (iv) els registres administratius, (v) l'assegurança de responsabilitat civil i, per últim, (vi) el règim d'autorització amb requisits de caràcter especial per als establiments de règim especial. En relació a totes aquestes qüestions, l'ACCO apunta elements que, en alguns casos, no estan suficientment justificats o que, en altres casos, haurien de ser objecte d'una major concreció en la Llei 11/2009.

És evident que totes aquestes consideracions no exclouen la legitimitat de la persecució d'altres objectius i valors d'interès general específics del sector regulat. Ara bé, per a la consecució dels mateixos s'haurien de buscar els instruments i mecanismes que tinguin el mínim impacte competitiu negatiu en el mercat.

Barcelona, 23 de novembre de 2009